

de i udlandet, ikke forudsætter dokumentation for udgifter, samt at dokumenterede udgifter til kost og logi m.v. fratrækkes ved siden af fradraget. Dette taler efter Rederiforeningens opfattelse for, at søfolk på udenlandske skibe skulle tildeles et tilsvarende fradrag.

Sømændene under sømandsskatteordningen har et sømandsfradrag og et udenrigsfradrag. Det første kan ikke forhøjes selvom man kan dokumentere højere udgifter.

Standardfradraget kan ikke gives til personer der arbejder til søs eller f.eks. som eksportchauffører. Det er bevidst at man har holdt disse kategorier udenfor, formentlig fordi de under deres job antages at være ude en stor del af året, medens standardfradraget er beregnet for folk, der forholdsvis kortvarigt er ude, og hvor det ikke kan anses for det normale for dem.

Skattepligtige, der herefter ikke er berettiget til standardfradraget, kan i stedet fratække merudgifter, som kan dokumenteres eller sandsynliggøres, og som er nødvendiggjort af arbejdet i udlandet.

Det skal hertil bemærkes, at det som anført af Rederiforeningen er rigtigt, at der foruden procentfradraget ved arbejde i udlandet i visse tilfælde gives lønmodtagerne mulighed for at fradrage opholds- og forplejningsudgifter.

Dette gælder for personer, der ikke havde bopæl i det pågældende land ved ansættelsesforholdets begyndelse.

Afholder disse lønmodtagere selv opholds- og forplejningsudgifter gives der fradrag for disse efter sædvanlig dokumentation.

Disse tilfælde er næppe sammenlignelige med søfolkenes situation, da disse typisk vil have fri kost og logi om bord på skibene.

Rederiforeningen gør opmærksom på, at de i foreningens skrivelse af 31. marts anførte bemærkninger om *henvisningen til kildeskattelovens § 1* i ligningslovens § 33 A, stk. 1, ikke er kommenteret i redegørelsen til skatte- og afgiftsudvalget af 17. maj.

Det fremgår af Rederiforeningens henvendelse af 31. marts 1982 (L 154 - bilag 3), at man ønsker, at lempelse finder anvendelse i alle tilfælde, hvor udlandsopholdet har haft den varighed, der er fastsat i § 33 A, gennem en ophævelse af betingelsen i stk. 1 om, at de pågældende skal være fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1.

Hertil skal bemærkes, at hvis fuld skattepligt ikke består for en lønmodtager, der arbejder i udlandet, er der ingen dansk skat på lønindkomsten. Den pågældende vil heller ikke være begrænset skattepligtig af denne lønindkomst, idet begrænset skattepligt for lønindkomst forudsætter, at arbejdet udføres i Danmark. Der er således ingen dansk skat at lempe.

Tager man udgangspunkt i Rederiforeningens skrivelse af 31. marts 1982 (L 154 - bilag 3) fremgår det af eksemplerne, at der tænkes på følgende situationer:

1) En dansker bliver af sit firma udstationeret i udlandet for en længere årrække. Han ønsker derfor at opgive bopæl i Danmark. Dette sker 5 måneder efter udrejsen.

2) Skattepligt er ophørt. Fuld skattepligt genindtræder, fordi arbejdstageren mindre end 4 år efter udrejsen fra Danmark flytter til et land, hvis skattesystem ikke anerkendes som begrundende ophør af fuld skattepligt til Danmark. Fem måneder efter at fuld skattepligt er genindtrådt til Danmark, ophører den pågældendes arbejde i udlandet.

I ingen af disse tilfælde vil der blive givet lempelse, da der ikke har været ophold i udlandet på 6 måneders varighed, samtidig med at fuld skattepligt har bestået.

Dette foreslår Rederiforeningen ændret, gennem at betingelsen om fuld skattepligt til Danmark udgår.

Hensigten med bestemmelsen er at gøre danske virksomheder mere konkurrencedygtige i udlandet, ved at nedsætte den danske skat, der falder på den udenlandske lønindkomst.

Der skal således først og fremmest være en dansk skat, der kan nedsættes.

Rederiforeningens forslag vil medføre, at en dansker, der får arbejde i udlandet for en udenlandsk arbejdsgiver og som fraflytter til arbejdslandet, men hvis fulde skattepligt først ophører 5 måneder efter påbegyndelsen af hans arbejde i det nye bopælsland, skulle slippe for dansk skat for perioden fra han påbegynder sit nye arbejde og indtil fuld skattepligt til Danmark ophører. Dette gælder også selv om der er tale om reel emigration. Dette forekommer mindre rimeligt.

Forslaget vil endvidere medføre, at en person, der har bopæl og arbejde i udlandet, således at vedkommende arbejder i sit bo-